

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/82/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010051
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3617010051.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Jozefa Janíka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. júla 2017 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske vo veci

P. X.,

nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom R., T. K. č. XXXX/X,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2Nt/4/2017 zo dňa 10. mája 2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr.por. súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú z a m i e t a .

odôvodnenie:

Právoplatným uznesením Okresnej prokuratúry Partizánske, sp.zn. Pv/371/16/3305 zo dňa 28.02.2017 bolo voči P. X. zastavené trestné stíhanie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, 2 písm.b/,d/ s poukazom na § 140 písm.f/ a § 139 ods.1 písm.e/ Tr.zák. a prečin hanobenia rasy, národa a presvedčenia podľa § 423 ods.1 písm. a/, b/ Tr.zák., pretože obvinená v čase spáchania trestných činov trpela duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti.

Uznesením súdu prvého stupňa bolo podľa § 73 ods. 1 Tr.zák. rozhodnuté, že P. X. sa ukladá ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto uzneseniu podal písomnú sťažnosť v zákonnej lehote prokurátor, ktorú odôvodnil tým, že zo záverov znaleckého posudku znalcov vyplynulo, že pobyt P. X. na slobode je z psychiatrického hľadiska nebezpečný pre spoločnosť a navrhli jej preto uložiť ústavné liečenie. Na verejnom zasadnutí na záveroch posudku znalec zotrval. Od roku 2007 nebola P. X. liečená, nie je kritická k liečbe, za súčasného zdravotného stavu by mala najskôr absolvovať liečbu ústavnú. Z výpovede jej manžela, ktorý sa o ňu stará, vyplynulo, že v ambulantnej liečbe sama prestala pokračovať na jeho doporučenie s poukazom na následky liečby. Nemožno teda predpokladať, že by zodpovedne práve on dohliadol na jej liečbu ambulantnú. Navrhol preto uznesenie súdu zrušiť a uložiť súdu, aby opätovne konal a rozhodol.

Krajský súd ako nadriadený orgán preskúmal správnosť všetkých výrokov sťažnosťou napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd poukazuje na to, že ochranné liečenie ústavnou formou je mimoriadne závažným obmedzením osobnej slobody liečeného, ktoré v niektorých prípadoch môže znamenať väčšiu ujmu ako nepodmienečný trest odňatia slobody, najmä s poukazom na neurčitosť jeho trvania. Je preto nevyhnutné zisťovať zákonné podmienky pre jeho uloženie s mimoriadnou starostlivosťou. Napriek tomu, že intenzita ochranného liečenia nie je v prvom rade určovaná závažnosťou činu inak trestného, či úmernosťou k spáchanému činu, ale potrebou liečby nepríčetnej osoby a ochranou spoločnosti, je určitá závislosť medzi spáchaným činom a intenzitou ochranného liečenia žiaduca.

V trestnej veci P. X. ide o verbálne spáchané prečiny, kde v jej osobe ide o osobu netrestanú s viacerými, nielen psychiatrickými diagnózami, po prekonanej mozgovej príhode, o ktorú sa stará ako opatrovatel jej manžel.

Hoci závery znaleckého posudku na jej osobu konštatujú jej spoločenskú nebezpečnosť, v ničom nešpecifikujú o aké konkrétne prejavy nebezpečnosti by sa mohlo jednať. Pričom táto nebezpečnosť je jednou zo základných podmienok na uloženie ochranného liečenia v akejkoľvek forme. Prvostupňový súd správne vypočul znalca, avšak zároveň aj oboznámil listinné dôkazy. Z týchto vyplynul aktuálny zdravotný stav P. X., z ktorého vyplynulo, že bola preliečená ústavne tohto roku a následkom iných diagnóz prepustená dňa 15.3.2017 do domáceho ošetrovania za poučenia jej ošetrojúcej kompetentnej osoby - manžela. Z doterajšieho života dotknutej osoby pritom v ničom nevyplývalo, že by bola zvýšená možnosť jej nebezpečnosti pre spoločnosť v podobe spáchania nejakého závažného skutku, resp. ktorému konaniu by nebolo možné zabrániť práve ambulantným ochranným liečením. Z ničoho teda nevyplýva mimoriadna nebezpečnosť P. X., ktorú by bolo potrebné eliminovať jedine ústavnou formou jej liečenia.

V zmysle vyššie uvedeného krajský súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre uloženie ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou, ktoré bude vzhľadom k charakteru trestnej činnosti, doterajšiemu životu P. X. i jej aktuálnemu zdravotnému stavu postačujúce na jej liečbu a elimináciu jej rizikového chovania s poukazom na jej diagnózy do budúcnosti.

V prípade ak by takéto liečenie nepostačovalo, resp. neplnilo svoj účel, napríklad z dôvodu jej nespokojnosti, bude prichádzať do úvahy výkon ochranného liečenia ústavnou formou.

S poukazom na uvedené krajský súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.